

Lifelong Learning Programme

Comeniuse projektikoosolek Norras, Trysilis

Meie projekti „Let's First Understand our National Heritage in Order to Define and Build our European Identity“ kolmas projektikoosolek toimus 9.-14. Märtsini. Seekord sõitsime külla Norrasse.

Norrasse sõtsid peale minu veel klassivend Aleksei Kraft ja õpetaja ning meie projekti koordinaator Raine Lindepuu. Meie projekti partnerkool asub kohas nimega Trysil, see on Norra mõistes üsna väike linnake paarsada kilomeetrit Oslost kaugemal, Rootsipiiri lähedal. Trysil on Norra üks kuulsamaid suusakuurorte, kus käib igal aastal tuhandeid küllastajaid. Meie külaskäik kestis 5 päeva ning need me veetsime kohaliku kooli õpilaste peredes. Külaskäigu ajal saime väga palju inglise keele praktikat, sest kohalikud õpilased ja ka lapsevanemad rääkisid kõik inglise keelt päris hästi. Mina muidugi sain rääkida ka vene keeles, sest minuga koos oli peres Läti kooli õpilane, kes rääkis nii vene kui inglise keeles. Õpetajale see tegelikult väga hästi ei meeldinud, ta ikka tahtis, et me omavahel ka inglise keelt räägiksime.

Iga päev toimus midagi huvitavat. Kohe teisel külaskäigu päeval, 10. Märtsil, tutvustati meile Trysili linna. Meie partnerkooli õpilased rääkisid oma linna kõige tähtsamate objektide juures nende ajaloost ja tähtsusest. Keskpäeval toimus raekojas linnapea tund. Linnapea oli ette valmistatud esitluse Trysilil tulevikuvisioonidest ja koha majanduslikust potentsiaalidest. Pärast seda viidi meid koolimajja,

kus me saime viibida tundides. Kuna eesti mõistes on tegu kutsekooliga, siis on nende õppeained pisut teistsugused kui meie tavapärasel keskkoolis. Väga palju rõhku on pandud ameti õppimisele. Trysilis saab õppida nii kokaks kui kunstnikuks, ärimeheks ja ehitajaks. See on suur kool, üle 300 õpilase, kuid koolimaja meenutas pisut meie Lohusuu kooli – hästi ruumikas ja sopiline. Esimese päeva lõunasöögi olidki valmistanud kohaliku kooli kokaõpilased ning pakuti meile traditsioonilisi norra toite, mis tegelikult tundusid üsna sarnased eesti köögile. Esmaspäevane projektitöö kujutas endast logode tutvustamist ja projektile logo valimist. Eri maade õpilased jaotati kaheksasse rühma ning ükshaaval oli siis rühmana võimalik hinnata väljapakutud logosid. Valimine oli raske, kuid lõpuks valisime välja Rumeenia õpilaste variandi, mida siis veidi täiendasime. Kuigi meie logo ei osutunud valituks, oli ta siiski ühe lemmikuna täiesti arvestatav variant.

Kuna norrakad on suusarahvas, siis teisipäeva, 11. märtsi hommikul saime meie ka mitu tundi mägedes suusatada. Natuke arajumatu oli mäesuuskadega esialgu sõita, aga kui meile näidati, mismoodi pidurdada, siis saime meie Alekseiga asja ruttu selgeks. Mõnede koolide, nagu näiteks Kreeka ja Hispaania, õpilased polnud mitte kunagi enne suusatanud ning neid oli päris naljakas vaadata, kui nad oma esimesi samme suuskadel tegid. Meie võõrustajad õpilased nägid päris palju vaeva, et neile õpetada, kuidas suusatamine käib.

Lõunasöök oli taas kord kooliõpilaste valmistatud, kuid seekord pakuti meile tüüpilist saami toitu. Saamid on teatavasti rahvusvähemus, kes elab Skandinaavia põhjaosas ning kelle rahvustraditsioonid on pisut teistsugused kui norrakatel endil. Pärastlõunal külastasime taas koolitunde ning pidime tegema oma projektitöö esitluse. Selleks oli turismiinfot sisaldav brošüür, mida me õpetaja Rainega päris mitu tundi kokku panime, internetist infot otsides ja jutte tõlkides. Selles brošüüris saab tutvuda kõigi maade huvitavamate kohtadega, nii arhitektuuri kui looduslike paikadega, traditsiooniliste ürituste ja rahvustoitudega. Teisipäeva õhtul olid õpilased koolimajas ühisel filmiõhtul, aga õpetajad tutvusid kohaliku kultuurimaja tantsuõpetajaga, kes neile traditsioonilisi norra rahvatantse õpetas. Nagu õpetaja Raine hiljem rääkis, olid mõned tantsud täpselt samasugused, kui meie eesti rahvatantsud.

Kolmapäeval, 12. Märtsil toimus õppereis Norra pealinna Oslosse. Kõigepealt külastasime Frami muuseumi, kus saime teada, et Fram oli tegelikult laev, millega kuulus norra maadeavastaja Nansen proovis põhjapoolust avastada. Kuigi ta sinna ei jõudnud, oli näituse giidil meile rääkida väga palju huvitavat norra ajaloo sellest etapist. Näiteks sain teada, et täpselt sellesama laevaga avastas samuti norrakas Amudsen lõunapooluse. Kohe Frami muuseumi kõrval asub viikingite muuseum ning see oli meile pisut rohkem tuttav, sest viikingite kohta teavad teised rahvad üsna palju. Ka eestlastel on viikingitest meresõitjatega palju kokkupuuteid olnud ning viikingite laevad on ikka vägevad küll. Üldiselt andsid need kaks muuseumi päris selge pildi norrakate meresõidu ajaloost.

Neljapäeval, 13. Märtsil kohtusime taas koolimajas, kus meil toimus töötuba. Juhendajate käe all valmistasime järjehoidjaid, mis jääksid meenutama meie külaskäiku Trysili. Järjehoidja peale pidime kirjutama oma soovi, mis võis olla ka norra keeles. Norra keel ei tundunud mulle kerge, kuid ühe lause suutsin ikka selgeks õppida. Tänu sellele reisile sain ma väga palju inglise keelt rääkida, sain palju teada teiste projektis osalevate maade kohta ning kõige rohkem muidugi Norra kohta. Lisaks saime mõlemad Alekseiga endale juurde palju sõpru eri maadest ning loodame, et kohtume mõnedega neist siis, kui on meie kord külalisi vastu võtta.

Nikita Piljavets

Lohusuu Kool, 8. Klass, Norra projektikoosolekul osaleja

"Seda projekti on rahastatud Euroopa Komisjoni kaasabil. Käesolev dokument väljendab ainult autori arvamust ning selles leiduva informatsiooni kasutamisel ei saa Komisjoni pidada vastutavaks."